

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Hotărâre tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A DOUA

CAUZA IALTEXGAL AURICA S.A. v. REPUBLICA MOLDOVA

(Cererea nr. 16000/10)

HOTĂRÂRE

STRASBOURG

16 februarie 2021

Prezenta hotărâre este definitivă. Ea poate suferi modificări de formă.

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

© Această traducere îi aparține Direcției agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova. Originalul se găsește în baza de date HUDOC. Orice preluare a textului se va face cu următoarea mențiune: „Traducerea acestei hotărâri a fost efectuată de către Direcția agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova”.

În cauza Ialtexgal Aurica S.A. v. Republica Moldova,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a doua), întrunită într-un Comitet compus din:

Branko Lubarda, *Președinte*,

Valeriu Grițco,

Pauliine Koskelo, *judcători*,

și Liv Tigerstedt, *Grefier adjunct al Secției*,

Având în vedere:

cererea (nr. 16000/10) *versus* Republicii Moldova, depusă la Curte în conformitate cu Articolul 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”) de către o societate înregistrată în Moldova, Ialtexgal Aurica S.A. („reclamanta”), la 11 martie 2010;

decizia de a comunica Guvernului Republicii Moldova („Guvernul”) plângerea referitoare la durata procedurilor și de a declara inadmisibil restul cererii;

observațiile părților;

Deliberând în secret la 26 ianuarie 2021,

Pronunță următoarea hotărâre, adoptată la aceeași dată:

INTRODUCERE

1. Cauza se referă la durata excesivă a procedurilor.

CIRCUMSTANȚELE

2. Societatea reclamantă a fost implicată într-un proces civil cu o altă companie, care începuse la 28 aprilie 2006 și s-a încheiat la 3 decembrie 2014. Din documentele prezentate de către părți nu rezultă în mod clar câte niveluri de jurisdicție au examinat cauza, dar se pare că instanța de fond a examinat-o mai mult de șase ani.

3. La 20 decembrie 2011 societatea reclamantă a inițiat procedura împotriva Ministerului Finanțelor, în conformitate cu Legea nr. 87, solicitând despăgubiri pentru durata excesivă a procedurilor.

3. Printr-o decizie definitivă a Curții Supreme de Justiție din 18 iulie 2012, s-a constatat că, deși societatea reclamantă fusese responsabilă pentru o mare parte a tardivității, procedura care încă era pendinte în fața primei instanțe la acel moment, pentru mai mult de șase ani, fusese excesiv de lungă, încălcând drepturile reclamantei garantate de Articolul 6 din Convenție. Companiei reclamante i s-au acordat compensații în valoare de 5000 de lei (MDL) (echivalentul a circa 329 de euro (EUR) la momentul respectiv).

ÎN DREPT

I. PRETINSA ÎNCĂLCARE A ARTICOLULUI 6 § 1 DIN CONVENȚIE

4. Reclamanta s-a plâns de faptul că durata procedurii în fața primei instanțe fusese incompatibilă cu cerința de „termen rezonabil“, prevăzută la Articolul 6 § 1 din Convenție, care stabilește următoarele:

„Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei .. în termen rezonabil, de către o instanță ... care va hotărî ... asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil ...”

A. Admisibilitatea

5. Guvernul a susținut că societatea reclamantă își pierduse statutul de victimă în urma hotărârilor judecătorești pronunțate în cadrul procedurilor inițiate de către ea în baza Legii nr. 87.

7. Curtea reiterează că o decizie sau o măsură favorabilă unui reclamant nu este, în principiu, suficientă pentru a-l lipsi de statutul de victimă, cu excepția cazului în care autoritățile naționale au recunoscut, în mod expres sau în substanță, și apoi au acordat despăgubiri pentru încălcarea Convenției (a se vedea *Amuur v. Franța*, 25 iunie 1996, § 36, *Rapoarte ale hotărârilor și deciziilor 1996-III*).

6. În prezenta cauză este adevărat că instanțele interne au hotărât că durata procedurii fusese incompatibilă cu cerința de „termen rezonabil“. Acestea fiind spuse, Curtea constată că problema statutului de victimă al reclamatei, cu referire la despăgubirea pentru încălcarea drepturilor sale, este legată în mod inextricabil de fondul plângerii. Prin urmare, ea consideră că ambele chestiuni trebuie conexe și examinate împreună.

9. În continuare, Curtea notează că această plângere nu este în mod vădit nefondată, în sensul Articolului 35 § 3 din Convenție. Niciun alt motiv pentru declararea inadmisibilității acesteia nu a fost stabilit. Prin urmare, ea trebuie declarată admisibilă.

B. Fondul

7. Guvernul a argumentat că societatea reclamantă și-a pierdut statutul de victimă după ce instanțele naționale au decis în privința acțiunii introduse în baza Legii nr. 87.

11. Societatea reclamantă nu a fost de acord.

12. Curtea notează că instanțele naționale au constatat o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție, din cauza duratei excesive a procedurii în fața instanței de fond, și nu vede niciun motiv să nu fie de acord cu această constatare. Curtea constată, de asemenea, că instanțele naționale au acordat societății reclamante despăgubiri pentru prejudiciul moral și consideră că

principala problemă este dacă despăgubirea a fost proporțională cu prejudiciul suferit de către reclamantă. În acest din urmă aspect, ea reamintește că nivelul despăgubirii nu trebuie să fie nerezonabil în comparație cu compensațiile acordate de către Curte în cazuri similare (a se vedea *Burdov v. Rusia* (nr. 2), nr. 33509/04, § 99, CEDO 2009). Atunci când, la fel ca în prezenta cauză, statutul de victimă și, prin urmare, existența unei încălcări este legată de compensația bănească acordată la nivel național, evaluarea Curții implică în mod necesar o comparație între suma efectiv acordată și suma pe care Curtea ar acorda-o în cazuri similare (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Scordino v. Italia* (nr. 1) [MC], nr. 36813/97, § 181, CEDO 2006 V, și *Holzinger v. Austria* (nr. 1), nr. 23459/94, § 21, CEDO 2001-I).

8. Curtea constată că instanțele naționale au acordat societății reclamante echivalentul a 329 EUR pentru prejudiciul moral, pentru o durată a procedurilor mai mare de șase ani. Această sumă este considerabil mai mică decât sumele acordate de către Curte în cauzele în care a constatat o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție (a se vedea, de exemplu, *Cravcenca v. Moldova*, nr. 13012/02, § 70, 15 ianuarie 2008), unde Curtea a acordat reclamantului 3000 EUR pentru durata excesivă a procedurilor mai mare de nouă ani.

14. Având în vedere cele de mai sus, Curtea consideră că societatea reclamantă poate pretinde în continuare a fi o victimă a unei încălcări a Articolului 6 § 1 din Convenție. Prin urmare, ea respinge obiecția Guvernului.

15. De asemenea, ea constată că a existat o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție, care rezultă din durata excesivă a procedurii.

II. PRETINSA ÎNCĂLCARE A ARTICOLULUI 13 DIN CONVENȚIE

9. În coroborare cu plângerea de mai sus, reclamanta s-a plâns de încălcarea dreptului său la un recurs efectiv. Ea s-a bazat pe Articolul 13 din Convenție, care prevede următoarele:

„Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.”

10. Având în vedere circumstanțele cauzei, observațiile părților și constatările sale în baza Articolului 6 § 1 din Convenție, Curtea consideră că nu este necesar să examineze nici admisibilitatea, nici fondul plângerii în baza Articolului 13 (a se vedea *Kaos GL v. Turcia*, 450 nr. 4982/07, § 65, 22 noiembrie 2016; *Ghiulfer Predescu v. România*, 451 nr. 29751/09, § 67, 27 iunie 2017; *Partidul politic „Patria” și alții v. Republica Moldova*, nr. 5113/15 și alte 14, § 41, 4 august 2020).

III. APLICAREA ARTICOLULUI 14 DIN CONVENȚIE

11. Articolul 41 din Convenție prevede:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a Protocoalelor sale și dacă dreptul intern al Înaltei Părți Contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o satisfacție echitabilă.”

A. Prejudiciul

12. Reclamanta a solicitat 14125 de euro (EUR) pentru prejudiciul material și 6500 EUR pentru prejudiciul moral.

20. Guvernul a argumentat că nu exista nicio legătură cauzală între presupusa încălcare și prejudiciul material revendicat. De asemenea, el a susținut că prejudiciul moral solicitat era excesiv și a solicitat Curții să îl respingă.

21. Curtea nu discerne nicio legătură de cauzalitate între încălcarea constatată și pretinsul prejudiciu material; prin urmare, ea respinge această pretenție. Pe de altă parte, ea consideră că societatea reclamantă are dreptul la prejudiciul moral. Având în vedere faptul că reclamantei i s-a acordat deja echivalentul a 329 EUR de către instanțele naționale, Curtea îi acordă 500 EUR pentru prejudiciul moral.

B. Dobânzi de întârziere

13. Curtea consideră oportun ca rata dobânzii de întârziere să fie stabilită conform ratei dobânzii facilității de împrumut marginal practică de către Banca Centrală Europeană, majorată cu trei puncte procentuale.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE,

1. *Declară* admisibilă plângerea în baza Articolului 6 § 1;
2. *Hotărăște* că a avut loc o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție;
3. *Hotărăște* că nu este necesar să examineze admisibilitatea sau fondul plângerii în baza Articolului 13 din Convenție;
4. *Hotărăște*
  - (a) că Statul reclamat trebuie să plătească reclamantei, în termen de trei luni, 500 EUR (cinci sute de euro), plus orice taxă care poate fi percepută, pentru prejudiciul moral, care trebuie convertită în moneda Statului reclamat la rata aplicabilă la data transferului;

(b) că, la expirarea celor trei luni menționate mai sus și până la executarea hotărârii, va fi achitată o penalitate adițional sumei de mai sus, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de către Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale;

4. *Respinge* restul pretenției reclamantei pentru satisfacția echitabilă.

Redactată în limba engleză și notificată în scris la 16 februarie 2021, în conformitate cu Articolul 77 §§ 2 și 3 din Regulamentul Curții.

Hasan Bakırcı
Grefier adjunct

Branko Lubarda
Președinte